

NYHETSBRÄV 4:2013

(Publicerat 2013-11-30)

I mitt förra nyhetsbrev nämnde jag att ett nytt skrivprojekt trängt sig på mig. Och hela hösten har jag ägnat åt att läsa och skriva. Kan tyvärr inte säga att jag känner mig säker på vart projektet är på väg. Haveri skall väl gå att undvika. Men vad jag till sist kommer att tycka om slutprodukten vill jag inte sia om. Publiceringsvärt eller ej? Ja det får helt enkelt visa sig. Men så är det att skriva. Det är på vinst och förlust. Ibland känner jag mig dock som att jag är något intressant på spåren. Och därför fortsätter jag envetet i förhoppningen att jag till sist skall kunna nå fram till den känsla som Povel Ramel uttrycker i *Nya skrytvalsens*: öDet här är det bästa jag någonsin gjort.ö Jag återkommer alltså i saken. Men jag kan väl säga så pass mycket som att jag försöker hitta ett perspektiv på vart samhällsutvecklingen är på väg som kan skapa hopp för framtiden utan blundande för realiteter.

I. Hedra mysteriet: Mindfulness på värmländska

I slutet av sommaren hörde Klas Hallberg av sig och frågade om jag ville läsa manus till hans nya bok. Tanken var förstås att jag skulle reagera öppet och ärligt. Jag tackade ja. Inte för att jag tyckte att jag behövde mer arbete, utan för att jag efter att ha sett hans föreställning *Hedra mysteriet* var nyfiken på vad han skrivit, och dessutom var jag tillräckligt fri från självkritik för att tro att jag skulle kunna bidra med något av värde.

Det jag fick var lättläst och bra. Men jag tyckte inte att jag var till någon nämnvärd hjälp. Hittade en del korrekturfel och så diskuterade vi lite olika saker på telefon. Så helt i onödan var det kanske inte.

För någon vecka sedan damp så den nytryckta boken ned i brevkastet. Med ett stort frågetecken på omslaget. Titeln på boken är [Hedra mysteriet](#) och så har Klas tillfogat den smått geniala undertiteln *Mindfulness på värmländska*. På försättsbladet läste jag så dedikationen. Den var så uppskattande att jag inte kunde låta bli att gråta en skvätt. Ja jag har blivit sentimental på äldre dar. Men jag kände att Klas menade vad han skrev och det berörde mitt hjärta.

Därför har jag nu läst om boken för att kunna skriva några korta kommentarer kring varför den är synnerligen läsvärd. För det är precis vad den är. För egen del är jag en rätt intellektuell typ som sällan läser lättlästa böcker. Jag brukar tycka att soppan blir för tunn. Men den här boken har något speciellt. Den är lättläst och bråddjup på samma gång. Det är något hisnande över boken. Känslan att läsa den är lite som att se Klas släntra in på scenen och börja prata runt om livets allvar på det där sättet som är hans alldeles eget. Allt känns jordnära och ytterst vardagligt. Men så kommer plötsligt en dråplig poäng och allt är med ens naket och djupt.

Boken kretsar kring det Klas kallar projektledaren och indianen. Projektledaren är en inre gestalt som anstränger sig till det yttersta för att livet skall bli så som projektledaren bestämt att det skall bli. Projektledarens planer för livet är en salig blandning av personliga ambitioner för karriären och privatlivet. Och projektledaren är mer eller mindre krampartat rationell i sina försök att verkligen få den fason på livet som den vill att livet skall ha. Grundantagandet bakom

projektledarens anspråk på att få styra livet är att om den lyckas förverkliga sina planer och ambitioner då blir man både lyckad och lycklig. Och vad mer kan en människa begära.

Projektledaren tror verkligen att den förstår sitt eget bästa fullt ut, och att allt inte bara borde bli bra utan underbart och meningsfullt bara projektledarplanerna blir verklighet.

Indianen spelar däremot ett annat spel. Den står för vår alldeles speciella och högst personliga känsla för vad som är rätt just nu alldeles bortsett från de planer och politiskt korrekta idéer vi kan ha om hur man bör leva som en riktig modern människa. Så den säger som Klas uttrycker det öhohoo då och då när den tycker att projektledaren har blivit alldeles för beskäftig i sin strävan att iscensätta det perfekta livet. En strävan som gör att man som människa tappar kontakten med sin egen innersta livskänsla. Och gör man det, då kan man mitt uppe i det perfekt gestaltade livet känna sig som om allt är fullständigt tomt och meningslöst.

Indianen inser att vi människor är små och tillvaron väldig. Och indianen förstår också att projektledaren får ångest av sin egen litenhet och därför vill ha kontroll till nästan varje pris. Men denna kontroll kan aldrig bli så fullständig att projektledaren känner sig helt trygg. Detta förstår indianen. Men framförallt är indianen inte rädd. Den har tillit trots att den inte förstår på projektledarvis eller har full kontroll. För indianen är det alltså OK att livet och tillvaron är ett mysterium. Indianen hedrar mysteriet och vill hjälpa projektledaren att spänna av och ta del av indianens trygghet och tillit.

Med tydliga exempel och lite enkel teori handlar alltså boken om att vi människor bör försöka hitta den rätta balansen mellan projektledaren och indianen. Mellan att försöka styra upp livet och att acceptera att det ibland blir som det blir oavsett våra ambitioner och förhoppningar. Och att detta inte behöver vara en katastrof. Ibland är livet självt mycket klokare än våra planer. Indianen förstår detta, och hoar och hoar för att projektledaren inte skall hålla ett så krampartat grepp om livet. Indianen är helt enkelt projektledarens försynte vän som vill att mysteriet skall få leva genom dem båda. Så blir livet rikt och meningsfullt.

Boken ger inga tydliga svar och enkla tekniker för att stärka indianens makt i vår uppskruvat ambitiösa tid. Klas förklarar att kravet på tydliga svar är en projektledarsjuka. Och han viker inte en tum från uppfattningen att om han skulle börja leverera tydliga svar på hur indianens makt skall stärkas så skulle dessa svar i realiteten vara en eftergift för projektledarens vilja att ta kontrollen också över indianen. Nej boken är egentligen som en fixeringsbild. Den kan trots sin lättlästhet vara svår att få grepp om. Och det är det fina med boken. Klas har lyckat skriva så att den ger läsaren chansen att väcka sin egen indian till liv och låta den läsa med sina indianögon.

II. Några julklappstips

Föga överraskande tycker jag att Klas Hallbergs bok är en utmärkt julklapp. Unna dig att läsa och begrunda denna bok. De allra flesta av oss behöver indiannäring så att vi blir bättre på att dansa med i undret att vi är människor.

Man kan köpa den direkt på [Klas hemsida](#). Och så finns den förstås i internetbokhandeln ([Adlibris](#) & [Bokus](#)) och den vanliga bokhandeln.

Dessutom skall jag helt självupptaget påminna om mina egna böcker med besläktat innehåll. Den som ligger närmast Klas tema är [í men vad går det ut på egentligen ó livet alltså](#). Den har ju några år på nacken ó publicerades 2004 ó men sådant som har med levnadskonst att göra är inte en färskvara. Och min senaste ó [I ett annat ljus](#) ó är också relevant i sammanhanget.

Dessa båda böcker finns förstås i internetbokhandeln. Men jag säljer dem gärna direkt. Det blir dessutom billigare eftersom jag har ett specialpris året ut. Du får alltså båda böckerna för 200 SEK. Och jag signerar dem också om det skulle vara av glädje. Beställ via mejl och jag skickar dem direkt mot faktura.